# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 43898**

гр. София, 09.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Йорданова**
**ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров**
**Ана Методиева**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8841** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. К. с адрес: [населено място], ж.к „Св.Т.“, [жилищен адрес] чрез пълномощник, срещу Решение № 1933/02.06.2026 г., постановено по НАХД № 1819/2026 г. по описа на СРС, НО, 22 състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш серия К № 8402940/20.11.2023 г., издаден от СДВР, с който на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. на основание чл.189, ал.4,вр. с чл.182,ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е,че към момента на издаване на електронния фиш дружеството е било в несъстоятелност, поради което санкционираното лице не е притежавало качеството законен представител. Излагат се подробни съображения в тази насока.Моли се решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноски. В съдено заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касация - СДВР, чрез пълномощник, в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд- София - град, V касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 20.11.2023 г., в 20.10 часа, в [населено място],по [улица]до № 421, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, била засечена скорост на движение на моторно превозно средство - лек автомобил „Т. модел Х“ с регистрационен номер СВ 2127 ТЕ 83 км./ч., при максимално допустима скорост - 50 км./ч. Превишението на скоростта било установено с техническото средство видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 MD 1197. Същото е одобрено и вписано в регистър.Бил издаден Електронен фиш серия К № 8402940/20.11.2023 г. от СДВР на Ц. Т. К. в качеството му на законен представител на дружеството-собственик на МПС.
За да потвърди ЕФ Районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето и е определен размерът на санкцията.
Така постановеното решение е правилно по следните съображения:
Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.
Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административно наказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви.
Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на санкционираното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на ЕФ. От събраните в производството пред СРС писмени доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в ЕФ. От СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят. Правилни са и изводите на СРС, че санкционираното лице е осъществило от обективна и субективна страна визираното в нормата на чл.21, ал.1 от ЗДвП нарушение. Доказателства, които да оборят тези изводи, не са представени нито в производството пред СРС, нито в настоящото касационно производство. Същото се отнася и по отношение на определения размер на глобата. В конкретния случай за съставомерността на посоченото нарушение е без значение дали дружеството е в несъстоятелност, тъй като разпоредбата в ЗДвП не прави разграничение и изключение в тази насока. Отделно от това не са представени доказателства от които безспорно да се установи към датата на издаване на ЕФ и констатиране на нарушението кой е бил управляващ дружеството, както и липсват каквито и да е доказателства и твърдения автомобила да е управляван от друго лице, различно от санкционираното такова.
С оглед на така изложеното решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанции на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./.
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1933/02.062026 г., постановено по НАХД № 1819/2026 г. по описа на СРС, НО, 22 състав.

ОСЪЖДА Ц. Т. К., ЕГН [ЕГН],с адрес: [населено място], ж.к „Св.Т.“, [жилищен адрес] да заплати по сметката на СДВР, сумата в размер на 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.